

Novembris ik katram no mums ir īpašs mēnesis, kad atceramies par mūsu Latvijas dzimšanu, par to, kas ir tās lietas, ar kurām tik ļoti lepojamies, ceļam godā. Š.g. 21. novembrī Ulbrokas vidusskolas 10.-12. klašu skolēni, apmeklējot programmas Latvijas Skolas soma ietvaros Latvijas Nacionālā teātra izrādi “Svina garša” atsauc atmiņā tikai nelielu laika sprīdi mūsu vēsturē no 1939. līdz 1941. gadam, bet izjuta tik plašu sajūtu gammu it kā būtu izdzīvota visa Latvijas vēsture.

- *Svins šajā stāstā apzīmē visus sliktos brīžus Matīsa dzīvē – svina krāsas, svina lode, kas atņem viņam iespēju runāt un vēlāk arī dzīvi. Svins vienmēr ir Matīsam līdzīgs un atgādina viņam par to liktenīgo dienu un svina krāsām. Šis stāsts ir par Domino jeb tauriņa efektu, kad no vienas maznozīmīgas darbības izriet negaidītas sekas. (Artūrs)*
- *Izrāde bija viena no aizkustinošākajām, ko esmu redzējis. Skatoties es iejutos aktieru kurpēs, un tas lika pārdomāt, kā mūsu valsts ir mainījusies laiku gaitā. Un es esmu pateicīgs, kas karš nav ikdienas problēma, ar ko mūsu valstij ir jāsaskaras. (Kristaps)*
- *Pēc izrādes spēju vēl stiprāk novērtēt, ka varu dzīvot un augt zem skaidrām debesīm. Vēsture ir skarba, priecājos, ka tā ir pagātnē, taču šī tēma ir aktuāla, ņemot vērā pasaulē notiekošo. “Svina garša” ir izrāde, kas satricina un liek domāt labu brīdi pēc tam. (Tīna J.)*
- *Vēstījums, ko režisors centās pasniegt, ir tāds, ka ir jānovērtē brīvība un tas, kas jau Tev ir dots, jo neviens nevēlas atrasties zem kādas varas. Jānovērtē savas iespējas un jānācās no savām kļūdām, kā arī jāgūst mācība no pagātnes. (Annija)*
- *Man izrāde tiešām ļoti patika, it īpaši izrādes beigās, kad zālē iestājās pilnīgs klusums un aktieri sāka lasīt grāmatas pēdējās lappuses un tās parādījās uz projektora. Šīs ainas mani ļoti aizkustināja, liekot acīs sariesties asarām. Tas lika saprast, ka cilvēka mūžs nav ilgs un ka laiks paskrien ļoti ātri. (Tīna B.)*
- *Es uzskatu, ka katram būtu jāizbrīvē trīs stundas un jāredz izrāde. Visemocionālākā daļa bija pašās lugas beigās, kad tika parādīts visu mirušo skaits kā zvaigznītes. Ir svarīgi apzināties, kas noticis.*
- *Uzmanību piesaistīja tas, ka “nošautie” aktieri neizgāja no lomām, nepiecēlās un neaizgāja paši, bet gan tika aizvilkti no skatuves. Tāpat arī tas, ka izrāde sākās jau pirms gaismu izdzišanas. (Adrija)*